Hayrettin Karaman Bey Ne Demek İstiyor ?

اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ اَلشَّيْطَانِ اَلرَّجِيمِ بِسمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَالصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَأَلِه اَجْمَعِينَ

Bundan sonra…

Mukaddime

Hayrettin Karaman Bey, Yeni Şafak'ta Ahmed Ali Aksoy Bey'in **diyaloğ** ile alâkalı makâlesine karşı kaleme aldığı üç cevâbî yazısında debelendikçe daha da batıyor. Şu yazılarda, önceki, **sahîh îmânı yok edecek** olan bâtıl iddiâlarını te'yîd edebilecek yeni hiçbir Şer'î delîl getiremediği gibi, tatmin edici aklî bir îzâh da ortaya koyamamıştır. O, yazılarında açık yalan ve iftirâlarıyla gûya sözüm ona zevâhiri kurtarma yolunu seçmiş, değil bir ilim adamı sıradan bir vatandaşın bile anlayış ve idrâk seviyesini yakalayamamıştır. Sözün kısası, yapılan başarısız ve kalitesiz bir muğâlata/demagoji. Sözü uzatmadan ve **dediklerinden hiçbir şey kırpmadan** onunla **diya-loğ**a başlamak istiyoruz. Bakalım, Allah'a **çocuk sâhibi** ve **yedi mağlûl olmak**/cimri olmak sıfatlarını revâ gören, Îsâ aleyhisselâm ve Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem'e sahtekâr, **İncil** ve **Kur'ân**'a da **hurâfe** diyen Yehûdi-lere gösterdiği **hoşgörü**yü bize gösterebilecek mi? Son Resûl sallallâhu aleyhi ve sellem'e yalancı ve Kur'ân'a uydurma sıfatlarını yakıştıran ve **Teslîs** inancına sâhib olan Hristiyânlar'a gösterdiği **hoşgörü**yü bize çok mu görecek?

Bu **diyaloğ**umuzla diyaloğ iddiâlarındaki samîmiyeti ve asıl maksadı test etmiş olacağız. Biz -hâşâ- ne Allah, ne bir Peygamber, ne bir Melek ve ne de bir gerçek asğarî müctehid olmayan zât-ı şâhânelerine, açık olduğuna inandığımız delîllere dayanarak (değişik bir ma'nâda) bir çeşit **ictihâd** edip en fazla **yalan söylemek** ve **iftirâ etmek** sıfatlarını münâsib gördük. Bize kızmasınlar. **İctihâd**a pek hevesli olmayı ondan öğrendik. Biz hakîkî müctehidlere nisbetle mücte-hid değil isek de O ve O'nun gibi müctehidlere kıyâs ile -öğünmek gibi olmasın ama- pek a'lâ ictihâd ederiz. Şu ictihâdımızda dahî yanılmış isek affola… Küfür, Kâfirlik ve dinden çıkmak sıfatlarını ise Ona veya bir başka şahs-ı muayyen'e değil, münâsib düşen herkese izâfe ettik. Şu münâsibliği tâ'yîn işini de kişilerin kendilerine bıraktık. Onlar bilirler. Sırtlarına uyanlar bizim kaftanları giyebilirler. Müsâademiz ve iznimiz vardır.

Karaman Ne Demiş, Ona Ne Denilmiş, Şimdi Ne Diyor?

Karaman Diyor ki,

Sayın Ahmet Ali Aksoy internette "Bu nasıl bir diyalog, bu gidiş nereye?" başlıklı biz yazı yayınlamış, bana da geldi. Bu yazıda "Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Kültürlerarası Diyalog Platformu" tarafından periyodik olarak tertib edilen "DİYALOG" toplantılarından birini tenkit ediyor. Bu toplantıda Ali Bulaç, Ali Erbaş, Arif Gökçe, Cemal Uşak, Faruk Tuncer, İlyas Üzüm ve Niyazi Öktem ile beraber, Vatikan temsilcisi George Marovitch, Dozideos Anagnasdopavios ve Yusuf Altıntaş gibi Kilise ve Havra mensubları bulunmuştu. Ben huzurlarında "DİYALOG" mevzûunda bir konuşma (sunum) yaptım, toplantıya katılanlar sorular sorarak ve görüşlerini açıklıyarak katkıda bulundular. Daha sonra bu konuşma "Polemik Değil Diyalog" isimli bir kitabda neşredildi.

Sayın Aksoy yanlış bulduğu ifadelerimi -bazılarına cevap da vererek- nakletmiş. Birkaç örnek vereyim:

“Bütün insanların Müslüman olmaları’ dinin, Kur’ân’ın hedefi değildir.” (Polemik Değil Diyalog, s. 41);

“Müslümanların çoğu ‘Peygamberin, bütün din sâliklerini İslâm’a çağırdığına’ inanırlar” (Polemik Değil Diyalog, s. 35);

“Peygamberimiz ‘Yahudiler mutlaka Müslüman olsun!’ demiyor, ‘Hıristiyanlar mutlaka Müslüman olsun!’ demiyor.” (Polemik Değil Diyalog, s. 35);

“Diyaloğun hedefi, tek bir dine varmak, dinleri teke indirgemek olmamalı” (Polemik Değil Diyalog, s. 36);

“Kur’ân-ı Kerîm’de Ehl-i Kita-b’la ilgili devamlı vurgulanan şey; Allah’a iman, âhirete iman ve amel-i salihdir. Kur’ân birçok âyette bunu söylüyor; yani ‘Peygambere iman edin’ demiyor.” (Polemik Değil Diyalog, s. 37);

Bir Veya İki Îmân Esâsına Îmân Etmek Yeter mi?

Bunlara Îmân Diğer Esaslara da Îmân Etmeyi Gerektirmez mi?

Cevâb: Evet, muhterem yazarımız Ahmed Ali Aksoy -bağışlasınlar, darılmasınlar, aflarına sığınıyorum ama- Ğurabâ Mecmûasındaki yazısında lüzûmundan fazla efendilik göstermişler; açık konuşup **bu sözler bir Mü’mini münâkaşasız olarak kâfir yapar**, dememişler; yanlış yapmışlar. Zâten bu hallere düşüşümüz umûmiyetle şu tavrımızdan doğmaktadır. Biz Bay Karaman’a **dinden çıktın ve küfre girdin** demiyoruz. Kadâ ile İftâ ayrı ayrı şeylerdir. Kadılık makâmında değiliz. O makamda olsaydık belli bir şahıs için kesin hüküm verirdik. Sâdece, **bu sözler, dînde olanı dînden çıkarır, küfre sokar** deyip ğayr-i muayyen bir şahıs üzerinden iftâ ile iktifâ ediyoruz. Gerisini biz bilemeyiz; bu kendilerinin bileceği bir iştir.

Çünki, Kur’ân’da îmânla ve Küfürle alâkalı olarak gelen âyetler,[1]

(**Bir**) Bâzen sırf **Îmân**’a veya **Îmân ve Amel-i Sâlih**’e dâir âyet veya âyetler gelmiştir. Hiçbir îmân esâsından bahsedilmemiştir. Kur’ân fihristinden neye îmân edildiği gösterilmeden, sadece “îmân edenler” bahsedilen (258) âyet bulacaksınız.

(**Îmân edip sâlih amel işleyenler**e gelince onlar için Me’vâ Cennetleri vardır.) [2]

Nelere îmân edildiği gösterilmemiş. Tabiî ki, **îmân esaslarının tamâmı**na îmân edenler kasdedilmektedir. “Bu îmân, her hangi **bir tasdîkdir**” deyip, Îmân esasları inkâr mı edilsin?

(**İki**) Bâzen sırf **Allâh’a îmân**’a dâir âyet gelmiştir.

(Çünki O, azîm olan **Allah**’a îmân etmezdi.)[3](Kim Allah’a îmân ederse Allah onun kalbine hidâyet verir.),[4] (Kim **Rabbine îmân** ederse, artık ne eksiklik’den ne de ğadirlikden/haksızlık’dan korkmayacaktır)[5](Artık kim **Tâğût**’u inkâr eder ve **Allah’a îmân** ederse o sapasağlam bir kulpa sarılmıştır.)[6] Diğer îmân esaslarından bahsedilmiyor. Âhiret ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Üç**) Bazen sırf **Allah**’a, **Peygamber**’e veyâ **Peyğamberler**e, **îmân**’a dâir âyet gelmiştir.

(Kim Allah’a ve Resûlüne îmân etmezse şübhesiz biz kâfirler için bir alevli ateş hazırladık.)[7](O halde Allah’a ve Resûllerine îmân ediniz.)[8](Allah’dan korkun ve Resûllerine îmân ediniz ki, size rahmetinden iki pay versin.)[9] Âhiret ve diğer îmân esasları inkâr mı edilsin?

(**Dört**) Bazen sırf **Kitâb’a** veya **kitâblar’a** veya **Allah’dan İndirilenler’e îmân**’a dâir âyet gelmiştir.

(Allah’ın âyetlerine inanmayanları Allah hidâyet etmeyecektir.),[10] (Yalan iftirâyı ancak Allah’ın âyetlerine inanmayanlar yaparlar.),[11] (Âyetlerimizi ancak kâfirler topluluğu inkâr eder.),[12] (Şübhesiz sanabir takım açık âyetler indirdik. Onları ancak fâsıklar (kâfirler) inkâr eder.)[13](Şübhesiz ki, Allah’ın âyetlerini inkâr edenler için

şiddetli bir azâb vardır.),[14] (Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, hiç şübhe yok ki, Allah, azâbı çok şiddetli olandır.),[15] (Âyetlerimizi yalanlayanlar ve büyüklenerek onlardan uzak duranlar. Onlar cehennemliklerdir.),[16] (Âyetlerimiz hakkında ancak kâfir olanlar (inanmamak, inkâr etmek, bâtıl olduklarını ortaya koymaya çalışmak, cennete girebilmek için onlara da îmân edilmesinin şart olmadığını iddiâ etmek gibi yollarlala) mücâdele ederler.),[17] (Âyetlerimizi inkâr edenlere gelince, onlar amel defterleri solundan verilecek olanlardır. Üzerlerinde kapatılmış bir **ateş** vardır)[18] ve daha niceleri… Allâh, Âhiret ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Beş**) Bazen sırf **Âhiret Günü'ne, îmân**'a dâir âyet gelmiştir.[19] Allah ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Altı**) Bazen sırf **Melekler**lealâkalı âyet gelmiştir.[20] Allah, Âhiret ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Yedi**) Bazen sırf **Kader'e Îmân**'a esas olacak âyet gelmiştir.[21] Allah, Âhiret ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Sekiz**) Bazen sırf **Allah**'a, **Âhiret**e ve **Melekler**e îmân'a dâir âyet gelmiştir.[22] Diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Dokuz**) Bazen sırf **Allâh**'a ve **Âhiret Günü**'ne îmân'a dâir âyet gelmiştir.[23] Diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**On**) Bazen sırf **Allah'a, Âhiret Günü'ne îmân'a ve Sâlih Amel**'e dâir âyet gelmiştir.[24] Yine diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin? Amel-i Sâlih îmân esası mıdır; ona fırsat bulamayan veya sadece tenbellijk îcâbı amel etmeyen cennete gidemeyecek midir?

(**On Bir**) Bazen sırf **Allah**'a, **Melekler**'e, **Kitâblar**'a ve **Peyğamberler**'e îmân'a dâir âyet gelmiştir.[25] Âhiret ve Kader inkâr mı edilsin?

Dikkatle bakılırsa başka şıklar da bulunabilir.

Bunlardan birine veyâ bir kaçı'na inanmak veya küfretmek (inkâr etmek, hafîfe almak, **olsa da olur, olmasa da olur**, görmek) diğerlerine îmânı ve küfrü dahî bulundurur. Başka bir ifâdeyle birine sahîh bir îmânın elde edilebilmesi diğerlerine de îmânı bulundurmayı, birine küfür diğerlerine küfrü dahî lâzım getirir.Meselâ îmân esaslarından hiçbirini bulundurmayıp sadece Allah'a îmân etmek makbûl değildir. Allah'a îmân diğerlerine îmân etmek şartıyla sahîh olabilir. Diğerleri de böyledir. Hiçbirisi birbirinden ayrı olarak îmân olmaz…Bunlara dâir âyetler yüzlercedir.

Bunca îmân âyetlerini göre göre îmân esaslarını altıdan ikiye indirmek, **Allah'a şirksiz îmân Âhiret gününe îmân ve sâlih amel etmeyi** cennete girmek için yeterli bulmak birkaç ihtimâli bulundurur; diğerleri **ya** inkâr ediliyor, **ya** mecbûrî görülmeyip kişiler bunlara îmânda muhayyer kabûl ediliyor **veya** te'vîl ile **Allah'a şirksiz îmân Âhiret gününe îmân ve sâlih amel** çerçevesinde kabûl ediliyor. Diğer îmân esasları bulunmadan **Allah'a şirksiz îmân, Âhiret gününe îmân ve sâlih amel** sahîholmaz, denilmek isteniyor. Bu üç ihtimâlden ilk ikisi delîli olmayan bir ihtimâl olup bir mü'mine göre, **îmânı olanın îmânını yok eder**. Üçüncü ihtimâl ise, bilhasa avâmı şaşırtmakla aklı kıtları îmânlarından mahrûm bırakır. Hem, diğerlerinin mecbûrî îmân esası olup olmadığının münâkaşa edildiği bir noktada böyle bir yola asla gidilemez; gidilirse ya müdhiş bir câhillik ve ğaflet veya kasıdlı bir kafa karıştırma ve saptırma bahis mevzûu olur. Düşüncesi ne olursa olsun böyle bir sözü bu maksadla söyleyen, mü'minlerin îmânını soyan, malı ve canı almakla yol kesenden daha büyük bir yol kesici olur.

Ayrıca, beşer tarafından yapılanayıblıhukûkun bile **bütünlüğü ve bölünmezliği prensibi** olur da îmân tecezzî/bölünme kabûl eder mi? Bu husûsda sadece birkaç âyet getirmekle iktifâ edeceğiz. Kader'e îmân da dâhil[26] îmân esaslarının tamâmı Kur'ân'la sâbit olmanın yanında Sünnetle de sâbittir. Sünnetsiz zındıkları hesâba katarak onu bir anlık bir yana koyarak sadece Kur'ân'dan birkaç âyeti delîl getireceğiz:

Birinci Âyet: (Ayetlerimizi ancak **kâfirler** inkâr eder.)[27]

Allah'ın bu âyetteki hükmü deli olmayanların anlayabileceği açıklıktadır… Herhalde

Kur’ân’ın Allah’ın âyetlerinden olduğu da inkâr edilmez… Bir yanda bu âyete inandığını, öte yanda da **Kur’ân Allah’ın âyetlerindendir**, diyen bir kimsenin, Kur’ân’ı inkâr edenin kâfir olmayacağını söylemesi birkaç ihtimâli bulundurur:

Birinci ihtimâl: O, ne dediğini bilmeyen bir kimsedir; sözleri hezeyândır. Burada ona, **Allah şifâ versin** demekten başka söylenebilecek bir şey yoktur.

İkinci İhtimâl: O, bu **kâfir olma**yı te’vîl ediyor.

Buradaki **kâfir** sizin bildiğiniz **kâfir** değildir; (meselâ,) **çiftçi** yâhud **nankör** ma’nâsındadır, demek istiyor. Bu, sâhibini ma’zûr yapmaya yetmeyecek bâtıl bir te’vîldir. Delîli olmadığı gibi, ve zayıf bir karînesi bile yoktur. Hâlin ve şartların şâhidliği böylesi bir te’vîli kesin ibtâl eder.

Üçüncü İhtimâl: O, bu âyeti Kur’ân’dan saymıyor. Bu da Mü’minlerin söz birliği ile küfürdür.

Dördüncü İhtimâl: Kâfir olmanın cennete girmeye mâni’ olmadığına inanmaktadır.

Böyle bir inanış (şübhe yok ki Allah, o ikisini (cennetteki suyu ve cennetliklere verdiği rızkı) kâfirlere haram etti) buyuran Allah’ı yalanlamak olmaz m? Bir Mü’min, **kâfirler**in de cennete girebileceklerini nasıl söyler? Ortada başka bir ihtimâl de yoktur.

Hâsılı, bir Mü’min Kur’ân’a uydurma gözüyle bakanların veya onu îmânının bir rüknü olarak görmeyenin cennet’e girebileceğine nasıl inanabilir? Bu aslâ olamaz…

Allah’ın Âyetlerini Yalan Kabûl Etmenin Hükmü Nedir?

İkinci Âyet: (Onlar için **âyetlerimizi yalanlamaları yüzünden cehennem**de ebedilik yurdu vardır.)[28]

Şu **diyalogçu**lar, Kur’ân’ı Allah’ın âyetlerinden ya kabûl ediyorlar ya da etmiyorlar. Etmiyorlarsa canları cehenneme… Ediyorlarsa, onu inkâr edenlerin cehennemlik olduklarına inanmaya mecbûrdurlar. Her şeye rağmen yine de, cennete girmek için, **Allah’a şirksiz îmân Âhiret gününe îmân ve sâlih amel yeter**, demeye devâm ediyorlarsa onlara aşağıdaki âyeti bir oku deriz:

Üçüncü Âyet: (**Kitâb (Kur’ân)’ın bir kısmına îmân edip de bir kısmını inkâr mı edersiniz**?)[29] îmânla alâkalı âyetlere birer îmân esâsı, amelle alâkalı âyetlere de birer amelî esâs olarak küll/bütün olarak îmân edilmesi lâzım geldiğini te’vîlsiz/yorumsuz ve tartışmasız olarak ortaya koymaktadır. Demek ki, Kur’ân’ın değil tamâmına, bir parçasına bile (inkâr ve başka yollarla) küfretmek Allah’a göre kişiyi kâfir etmeye yetiyor.

Dördüncü Âyet: (Yemîn olsun, şübhesiz ki **Allah üçün üçüncüsüdür** diyenler **kâfir** oldular.)[30]

Teslis’e inanmayan kaç Hristiyan vardır? Şu anda, Karaman ve görüşünde olanlar, **Teslîs inancında olanlar kâfirdirler**, diyebilecek midir?

Allah(a îmân etmek) ile Peygamberleri(ne îmân etme)nin ve (Îmân etmekte) Peygamberlerin Aralarını Ayırmanın Hükmü Nedir?

Beşinci Âyet: (Allâh’a ve Peygamberlerine (Allah’a îmân edip Peygamberlerine îmân etmemekle inkâr ve diğer yollarla) küfredenler, **Allah ile Peygamberlerinin arasını ayırmak isteyenler**, (O Peygamberlerin) **kimisine îmân eder, kimisine de** (îmân etmeyerek) **küfrederiz** diyenler ve bunu arasında bir yol tutmak isteyenler, **işte onlar hakîkaten kafirlerin tâ kendileridirler**…. Allah’a ve Resûllerine îmân edenler ve Resûllerinden hiçbirisinin arasını ayırmayanlara Allah ecirlerini verecektir…..)[31]

Burada birkaç noktaya parmak basalım:

Birinci Nokta: Demek ki, hem Allah ile Peygamberlerinin hem de Peygamberlerin arasını gerek **îman edip etmemek**, gerekse **îmân etmeyi mutlak gerekli görüp görmemek**le

ayıranlar Allah'a göre hakîkaten **kâfir** olan kimselerdir. Her iki şekil de Allah ile Resûllerinin arasını ve Resûllerin arasını ayırmayı içinde bulundurmaktadır. Öyleyse, Allah'a îmân edip de Nebilere inanmayan, böylece Allah'a îmân ile Resûller'ine îmân'ın arasını ayıran filozoflar ve izlerini tâ'kîb edenler **hakîkaten kafirler**dir. Yine geçmiş Peygamberlere îmân ettiklerini iddiâ ettikleri halde Îsâ aleyhisselâm ve Son Nebî ve Resûl olan Efendimiz sallallâhu aleyhi ve sellem'in peygamber olmadığını, yalancı sahtekâr olduğunu söyleyerek veya onlara îmân etmeyerek Resûllerin arasını ayıran ve böylece **hakîkaten kafirler olan** Yehûdîler Allah'ın kâfirlere haram kıldığı cennete nasıl girecekler?… Diğer Peygamberlere îmân ettiğini iddiâ etmelerine rağmen son Peygamber, Efendimiz sallallâhu aleyhi ve sellem'in Peygamber olduğuna inanmayarak Resûllerin arasını ayıran böylece Allah'a göre **hakîki kâfir** olan Hristiyânlar, kâfire haram kılınan cennete nasıl girebilecekler?…

İkinci Nokta: Bu âyette, cennete girmek için, zâhirde -bir ayrıma gitmeden- **Allah'a ve Resûllerine îmân etmiş olmak** yetiyor; **Âhiret'e îmân**dan ve **Amel-i Sâlih**'den bahsedilmiyor. Âyet okuyup, **Cennete girmek için Allah'a ve Âhiret gününe îmân edip Sâlih amel işlemek yeter** diyenler, Mü'minlerce tartışmasız kabûl edilen ve mutlak gerekli bulunan diğer îmân esaslarını, îmân etmiş olup cennete girmek için lüzûmlu bulmayanlar, buradaki **Allah'a ve Resûllere îmân**la alâkalı âyete bakıp da -başta **Âhiret'e Îmân** olmak üzere- **diğer îmân esaslarını lüzûmlu görmeyecekler** mi?.. Hayır, hayır, bu eğer hâinlik değilse, sunturlu bir geri zekâlılıktır. Ha, açıkça ve erkekçe **ben bunlara îmân etmiyorum** diyenlere şu şartlarda **Allah îman versin** demekten öte diyebilecek bir sözümüz yoktur. Yalnız sözümüz sadece Kur'ân'a îmân ettiğini söylediği halde Mü'minleri kandıranlaradır.

Üçüncü Nokta: Hâsılı, her bir îmân esasının sahîh ve geçerli olması, aynı zamanda diğerlerinin de sahîh ve geçerli olmasına bağlıdır.

Beşinci Nokta: Allah'a îmân ettikleri iddiâ edilen Ehl-i Kitâb hangi Allah'a inanıyorlar? Çocuk edinen Allah'a mı? Uzeyr ve Îsâ aleyhisselâm'n -hâşâ- babası olan Allah'a mı? Sübhânellâh!… Ne günlere kaldık…

Âhir Zaman Nebîsi sallallâhu aleyhi ve sellem ve Kur'ân Ehl-i Kitâb'a da Gönderilmedi mi?

Bazı Tefsîr Profesörü şaşkınların iddiâ ettikleri gibi, -hâşâ- **Kur'ân âlemşumûl/evrensel değil** midir?

Âyetler

Bir: ((Ey Resûlüm sallallâhu aleyhi ve sellem) biz seni **bütün insanlara** sadece bir müjdeci ve korkutucu olarak gönderdik.)[32]

Yehûdîler ve Hristiyanlar eğer insansalar bu âyetin şümûlüne girmeleri ve Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in onlara da gönderilmiş olması lâzım. Aksini iddiâ eden ya onların insan olduklarını veya bu âyeti inkâr etmektedir.

İki: ((Ey Resûlüm sallallâhu aleyhi ve sellem) de ki; **ey insanlar**! Ben göklerin ve yerin mülkü/tasarrufu sadece kendisinin olan Allah'in **sizin hepinize gönderilen** bir Resûlüyüm)[33]

Üç: (**Âlemlere** (insanların ve cinlerin hepsine) bir korkutucu ve îkâz edici olması için kuluna Furkan'ı (Kur'ân'ı) indiren zât (Allah'ın şânı) ne büyüktür.)[34]

Dört: (Ve (ey Ya'kûb aleyhis-selâm'ın nesli Yehûdîler!..) **Yanınızdakini** (Tevrât'ı) **tasdîk edici olarak indirdiğim**(Kur'ân-ı Kerîm)**'e îmân ediniz**; O'nu ilk inkâr eden olmayınız.)[35]

Beş: (**Ey kendilerine kitâb verilenler** (Yehûdîler ve Histiyânlar)!.. Biz bir takım yüzleri silip arkalarına çevirmeden, veya cumartesi halkına lâ'net ettiğimiz gibi onlara (o yüzlerin sâhiblerine) lâ'net etmeden evvel yanınızdakini (Tevrât'ı ve İncîl'i) tasdîk edici olarak **indirdiğim**(Kur'ân-ı Kerîm)**'e îmân ediniz**.)[36]

Altı: (**Ey Ehl-i Kitâb**!… Şübhesiz **Resûlümüz**, **size Kitâb**(İncîl ve Tevrât)’**tan gizlediklerinizden bir çoğunu açıklayacak**, **bir çoğunu da affedecek olduğu halde geldi**. Şübhesiz ki size **Allah’dan bir nûr ve Kitâb-ı Mübîn geldi**.)[37]

Hadîsler

Bir: ((Benden önce) Nebî aleyhisselâm sırf kendi kavmine gönderilirdi. Ben ise insanların tamâmına gönderildim.)[38]

İki: (Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem’in canı elinde olan(Allah)’a yemîn ederim ki, bu Ümmetten beni bir Yehûdî ve Nasrânî işitir de benimle gönderilen(kitâb Kur’ân)’a îmân etmezse O; cehennemliktir)[39]

Bay Karaman’a bunları yalanlatan ilmî veyâ îmânî bir sebeb mi var? İslâm âlimlerinin tamâmına göre Sahîh olan bu rivâyetleri yalanlarken kimi yalanlanıyor? Açıkça söylensin.

Necât (Cehennemden Kurtulmak ve Cennete Girmek) İçin Kaç Görüş Vardır?

Karaman diyor ki;

Bu son ifâdem meşhur necat (ebedi kurtuluş) meselesi ile ilgilidir.

“Son peygamber olan Peygamberimiz geldikten sonra O’nun davetine uyarak Müslüman olmayan, Allah’a şirk koşmadan, ahirete de şüphe etmeden iman eden ve “Salih amel” işleyen (bütün dinlerde ortak olan iyi davranışlarda bulunan ve kötülüklerden uzak duran) Yahudiler, Hristiyanlar (Ehl-i kitab) ahirette kurtuluşa erer mi?” sorusuna İslam alimleri üç cevap vermişlerdir (kesinlikle yalan ve aldatmaca H.A.): 1. Davetin ulaşması mümkün olmayan yerlerde yaşayanlar müstesna bütün insanlar Son Peygambere inanmak mecburiyetindedirler; inanmayanlar ahrette kurtuluşa eremez. 2. İmam Gazzalî’ye göre iman mecburiyetinin iki şartı var a) Peygamber’in tebliğinin sahih olarak ona ulaşması lazım. b) Nazarı muharrik olacak şekilde olmalı; yani tebliğ yoğun ve tahrik edici olmalıdır. 3. Reşid Rızaların zamanından itibaren üçüncü bir adımın daha atılmış olduğunu görüyoruz. Meselâ Abduh (öğrencisi Reşid Rıza ekleme yaparak bunu anlatıyor) “Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiîler(den) her kim Allah’a ve ahiret gününe iman eder ve amel-i salih işlerse, elbette onların Rableri katında mükafatları vardır. Onlar için herhangi bir korku olmadığı gibi onlar üzülmeyeceklerdir de” (Bakara: 2/62) mealindeki âyetin tefsirinde şöyle diyor: “Bu, Ehl-i fetret (Son Peygamber’den sonra yaşayan ve Müslüman olmayanlar) için de geçerlidir.” Allah’a, ahiret gününe iman eden ve amel-i salih işleyen kimseler için korkacakları bir şey yoktur, yani bunlar nâcidir (kurtuluşa ererler).

Cevâb:

Bir: **İslâm âlimlerinin üç görüşü olduğu** iddiâsı, yanlış değil, kesinlikle büyük bir yalandır. Doğrusu, “**davetin ulaşması mümkün** (ve vâkı’) **olmayan yerlerde yaşayanlar müstesna bütün insanlar Son Peygambere inanmak mecburiyetindedirler; inanmayanlar Âhirette kurtuluşa eremez**” şeklinde verilen -görüş değil- akîdedir. Bu husûsta İslâm Ümmetinin İcmâ’ı vardır. İmâm Ğazâlî’ye isnâd edilen ifâdeler de birinciden ayrı değil, bir bakıma onun aslıyla çelişmeyecek îzâhıdır. Zîrâ, tabiîdir ki, yeterince anlatılmayan, anlaşılmayan ve ehemmiyeti kavranmayan bir teblîğ, yok hükmündedir. Bunun böyle anlaşıldığının en açık delîli, sadece Ğazâlî’ye nisbet edilebilen, Ondan başkasına nisbet edilemeyen şu ifâdelerin diğer âlimlerce tenkîd edilmemesidir. Aksi halde, şu ifâdeler, Karaman’ın anladığı ma’nâda olsaydı ve bütün âlimler buna sussaydı bu sapıklıkta icmâ’ olurdu. Aksine onların susması ve bir şey dememesi Ğazâlî’nin sözlerinin birinci maddenin ma’nâsına dâhil olduğuna dâir sükûtî bir icmâ oldu.

İki: Avrupa’ya giderek oradan ma’hûd düşünceleriyle dönen Abduh ile sâdık talebesi Reşîd Rızâ’nın, şu iki mason birâderin zırvaları, İslâm Âlimlerinin tamâmının **i’tikâd**ını çöpe fırlatan **görüş**leri ne zamandan beri İslâm âlimlerinin görüşü, daha doğrusu **inanc**ı oldu?… Efğânî’ye karşı olanlar için, **Onun tahâret bezi bile olamazlar** şeklinde çirkin sözleriyle öttürülen ve **çamur atmaya çabaladıklarının necâseti bile**

olamayacak olan bir medyâ kekliğine de bu dediklerimizi duyurmuş olalım.

Üç: Kaldı ki, mason birâderlerin şu sözü -âyetin ma'nâsıyla alâkalı olmasa da- birinci maddeye, ters düşmez, uyar. Karaman, parantez arası (**Son Peygamber'den sonra yaşayan ve Müslüman olmayanlar**) sözüyle açıkça gösteriyor ki, onların sözünü ya anlayamadı veya kasden tahrîf ediyor. Mason birâderlerin sözünden böyle bir ma'nâ çıkmaz. Çünki,

Dört: **Fetret** kelimesini şimdiye kadar Ümmet'ten âlim ve câhil hiçbir kimse böyle anlayıp anlatmadı. Karaman bu görüşte ilktir. Ve hiçbir delîli de yoktur. İki Peygamber arasındaki dönem demek olan **fetret** nasıl böyle anlaşılır? Son Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'den sonra hangi nebi gelecek ki Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'den sonraki dönem ara dönem olsun. Kelimelerle bu denli oynamak neyin nesidir? Bilgisizliğin mi, ard niyyetin mi?

Beş: Söylenilenler eğer bir tıbbî ârıza veya Mülcî bir ikrâh gibi ma'ziretler altın da söylenmemişlerse, bu Kur'ân'ın ve Sünnet'in, yani dînin yok edilmesi için en sinsi bir plandır. Kevserî'nin dediği çıktı: Mezhebsizlik dinsizliğe götüren bir köprüdür. Doğru… Ne büyük bir kerâmet…

Altı: Kaldı ki, şu saçma iddiâ doğru bile olsa, ortaya iki büyük mahzûr çıkar: **Birincisi**, fetret dönemlerindekileri **amelle mes'ûl tutmak**; ki, bunu hiçbir İslâm âlimi dememiştir. Hattâ âyet açıkça beyân etmiştir. **İkincisi** de, Âhir zaman Nebîsi sallallâhu aleyhi ve sellem'e ve getirdiği Kur'ân'a inanmayı ve gereklerince amel etmeyi necât için gerekli gördüğünüz **sâlih amel**in dışına çıkarmak; bunu nasıl becerebildiniz?.. Bu nasıl bir tenâkuzdur; hattâ bu nasıl bir hezeyândır?…

Yedi: **Amel-i Sâlih**'e, (bütün dinlerde ortak olan iyi davranışlarda bulunan ve kötülüklerden uzak durmak) şeklinde yeni bir tâ'rîf getirilmiş. Böyle bir söz delîlsiz bir iddiâdır ki saçma ve bâtıldır; ne geçmişte ne de şimdilerde, -değil âlimlerden- aklı başında ve hattâ dengesizlerden hiçbir kimse böyle bir tâ'rîf ve sınırlandırma getirmemiştir. Bu da turfanda müctehidliğin alâmet-i fârikalarından olsa gerektir. Çünki tek dîn olan İslâm'ın Şerîatlarının ortak müşterek noktaları îmân esaslarının tamâmı ve amellerin hepsi değil, bir kısmıdır. O halde bir Şâri' kelâmı olmayan şu tâ'rîf, **Mefhûm-i Muhalif**iyle,[40] dînin getirdiği fakat müşterek olmayan amelleri **Sâlih Ameller**'in dışında bırakır. Dînin getirdiği amellerin bir kısmının **Sâlih olmadığı**nı söylemek ise bir Mü'min için aslâ düşünülemez. Biz Karaman'a kâfir mi diyoruz?… Ne haddimize?.. Belki İkrâh ve Usûl-i Fıkıh'da geçen diğer ehliyet ârızaları ve ma'ziretleri vardır ki bunlar elde olmayan ve ayıb da sayılmayacak şeylerdendirler. Biz, sözü edilen fiilin fâili için konuşuyoruz…

Karaman Diyor ki;

Ben anılan konuşmamda, bu üç görüşü naklettim, her birinin delil ve dayanaklarını verdim ve özetle şunu dedim: Başka dinlerde, ötekilere böyle bir bakış mevcut değil, ama İslam düşüncesinde böyle bir görüş ve bakış mevcuttur. Kendim üçüncü görüşü benimsediğimi söylemedim ve savunmadım, yalnızca naklettim ve delillerini verdim. Ayrıca bu görüşün de savunulabileceği kanaatindeyim.

Cevâb

Bir: Üç görüş diye bir şey yoktur. Mü'minler kandırılmak isteniyor. Aksi halde isbât edilsin ama zamânın zındıklarından isim verilerek değil. Bunların delîli değil şübhesi bile yoktur. Âhir zamân nebîsine sahtekâr, kitabına da uydurma diyenlerin bütün İslâmî delîller ve bir buçuk milyonu aşkın İslâm âlemi ve geçmiş onca İslâm medeniyetleri önlerindeyken ma'zûr görülmelerinin delîl bir yana hangi şübhesi olabilir?..

İki: Böyle bir bakış ne İslâm inancında ne de sapık Mezheblere âid İslâm düşüncelerinde yoktur. Ortada süzme bir yalan, katıksız bir kandırma ve iftirâ vardır…

Üç: Kat'î nasslar karşısındaki -görüş bile olamayacak- bir hezeyânın **görüş** kabûl edilip savunulabileceğini söylemek, **eğer her düşeni**/yitiği **bir bulan çıkar** şeklindeki bir Arab ata sözü ma'nâsındaysa, doğru; evet ineğe ve sıçana tapınmayı

bile savunan on milyonlar var. Yok eğer meşrû çerçevede ve ma'kûl sınırlar içinde bu da mümkindir denilmek isteniyorsa, Karaman'ın aksi inanca sâhib olduğu farz edilse bile ortada bir **acaba**sı ve **tereddüt**ü vardır. Bu **acaba** da, bir Mü'mindeki îmân'ı götürür.

Dört: Kaldı ki, mevzû bütünlüğü içinde asıl savunulan görüşün bu olduğu karînesiyle şu görüş mücerred bir nakil olmaktan çıkıp Karaman tarafından iltizâm edilmektedir. Kaçamak davranmanın âlemi yoktur. Nitekim nakillerin bazen sâhiblenildikleri de olur ki, onlar o zaman nakil olmakdan çıkıp da'vâ hâline gelirler.

Necat konusu (2)

"Hangi itikadda (din inancında) olanların, eninde sonunda cennete girebilecekleri" konusunun adı "necat meselesi"dir. "Necat ve İslam'ın, Müslüman olmayanlara yönelik çağrısı" hakkında, "Polemik Değil Diyalog" isimli kitapta yer alan konuşmamda söylediklerime itirazlar var. Bunlardan birini bir yazımda ele almıştım, bu yazıda konuya devam ediyorum.

Evet ben diyorum ki:

1. İslam düşüncesinde "Şirk koşmadan Allah'a, şüphesiz olarak ahirete iman eden ve salih amel işleyenlerin, Müslüman olmasalar da cennete girebileceklerini" kabul eden bir yorum vardır.

Cevâb: Bu yorum'u kabûl edilmeyip naklediliyorsa, soruyoruz: Bu yorum kime âiddir? İslâm âlimlerinde böyle bir yorum yoktur ve olamaz. Çünki, bu yorum denilen hezeyân, te'vîl/yorum kaldırmayacak netlikteki kesin nasslarla bâtıldır. Böyle bir hûsûsta yapılacak yorumlar yorum değil saçmalama olur. Hâ, Vatikan ve beslemelerine âid vesvesât olabilir. Bunu zâten kendileri açıkça söylüyorlar. Dolayısıyla saf Mü'minler lütfen kandırılmasın, aldatılmasın.

"Peygamberimiz (Kur'an, İslam) Ehl-i Kitabı Mutlaka ve Tek Seçenek Olarak Müslüman Olmaya Çağırmıyor" mu?

Karaman Diyor ki,

2. Bu yorumu benimseyenlere göre Peygamberimiz (Kur'an, İslam) Ehl-i kitabı, mutlaka ve tek seçenek olarak Müslüman olmaya çağırmıyor; a) Müslüman olmaya, b) Müslüman olmayı kabul etmezlerse (Musevi, İsevî… olmayı terk etmek istemezlerse) şirksiz olarak Allah'a, şeksiz olarak ahrete iman etmeye ve salih amele c) Her ikisini de kabul etmeyenleri belli şartlarla barışa veya teslim olup teb'a olarak yaşamaya (zimmî olmaya) davet ediyor. d) İslam'ı ve barışı kabul etmeyip Müslümanların yurtlarına ve dinlerine saldıranlarla da savaşıyor.

Cevâb: Burada da yalan söyleniyor ve Mü'minler kandırılıyor. Ehl-i Küfrün maşaları haline gelen zamane çorbacılarından başka şimdiye kadar Ümmet'in ne bir âlimi ne de bir câhili böyle söylememiştir. Bizim sözümüz satılmış mürtedler değil, İslâm âlimleri üzerindedir. Mü'minlerin inancında,

Bir: Önce İslâm'a da'vet

İki: Değilse, Zimmî olmaya da'vet,

Üç: Sonra da -onlar Mü'minlere harb açsın açmasın- onlarla harbetmektir.

Dört: Aradaki (**şirksiz olarak Allah'a, şeksiz olarak ahirete iman etmeye ve salih amele**) şeklindeki sözler uydurulup İslâm'a atılan iftirâlardır. Bu, birinci maddeden ayrı düşünülemeyecek olan bir şeydir ve onun bir parçasıdır. İslâm'da sadece müdâfaa/savunma harbinin olduğunu savunanlar, ya İ'lâ-i Kelimetüllâh'ı ortadan kaldırmak ve cihâd rûhunu söndürmek isteyen hâinler, ya onlardan tesirlenen cahiller veya İslâm'dan utanan hilkat ğarîbesi mü'minimsilerden başkası değildir. Böylesi bir sapık düşünce İslâm Ümmeti'nin icmâıyla bâtıldır.

Kaç Aded Dîn Vardır, “İbrâhîmî Dinler” Ne Demektir?

Karaman şöyle diyor:

Sözü edilen konuşmamda (s. 35) bu konuda şunları söylemişim:

Ali Bulaç: Peki hocam, bir Hıristiyan Peygamberimiz için ne demelidir?

H. Karaman: İyi bir insan, iyi bir Müslüman ve Peygamber olduğuna da inanmalıdır. **Biz üç dinin mensupları** şuna inanmalıyız; Hz. İsa Allah’tan vahiy almıştır, Hz. Musa, Allah’tan vahiy almıştır. Hz. Muhammed de Allah’tan vahiy almıştır. Buna inanmak durumundayız.

Cevâb:

Bir: **Üç dîn** diye bir şey yoktur. Tek bir dîn vardır ki, o da İslâm’dır. Bozulmamış hâliyle olan ve Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem zamanından önceki Yehûdîlik ve Hristiyânlık Şerîatları da buna dâhildir. Âhir zamân Nebisi’ne yalancı sahtekâr, kitâbı Kur’ân’a da uydurma kitâb gözüyle bakanların şu İslâm dîniyle alâkası kalmaz. Tâbiî ki önceden var idiyse…

İki: Sadece **vahiy aldıklarına inanmak** Onlara îmân etmiş olmak içün yetmez; buna teslîm olmak ve getirdiği esasları bütünüyle kabûl etmek ve Kur’ân ve Sünnet’e uymayan bütün inançlardan teberrî etmek de lâzımdır. Bu, -İmâm Tahâvî’nin Şerhu Meânî’l-Âsâr’ında da ifâde ettiği gibi- (diğer imâmların yanında) İmâmlarımız Ebû Hanîfe, Ebû Yûsuf ve İmâm Muhammed’in inancıdır.

Üç: Biz onların Kitâbları ve Şerîatlarının aslına inanıyoruz. Onlar bizim Kitâbımıza ve Nebîmize hakîkaten inanıyorlarsa kendilerinin bugünkü değiştirilmiş dîn anlayışlarını reddetmek mecbûriyetindedirler.

Dört: Yehûdîlik ve Hristiyânlık için **İbrâhîmî Dînler** demek, Kur’ân’ı ve onu gönderen Allah’ı yalanlamaktır. Çünki, Allah celle celâlühû (İbrâhîm (aleyhisselâm) ne Yehûdî ne de Nasrânî (Hristiyân) değildi.)[41] buyurmaktadır.

Karaman Naklediyor ve Diyor ki,

İ. Üzüm: Peki ama hocam, Hıristiyanlar niye inanacaklar ki? İnandıkları takdirde Müslüman olmazlar mı?

H. Karaman: Hayır, Müslüman olmazlar.

Cevâb: Evet, sâdece vahiy aldıklarına ve Peygamber olduklarına inanmakla Müslümân olmazlar, doğru; ama yine de dinsiz îmânsız kalırlar. Son Peygamberi kendilerine Peygamber olarak kabûl etmeye de mecbûrdurlar. Sahîh bir kabûl edişle kabûl etmeleri, kendi yanlış ve yine Allah tarafından vakti sona erdirilmiş anlayışlarını terk etmeye bağlıdır. Bu olmadığı takdîrde de onların mü’min olduklarını söylemek tamâmen saçma bir iddiâdır.

Karaman Yine Naklediyor ve Diyor ki,

İ. Üzüm: Olmaz ama bir gevşeme, bir kopma…

H. Karaman: …Bir Hristiyan veya Musevi, “Hz. Muhammed’in de Allah’dan vahiy aldığına inanıyorum,” der. Sonra “bu peygamber (Hz. Muhammed) benden ne istiyor,” sorusunu sorar. Yani, “Ben bir Museviyim ya da Îseviyim, dinimi bırakıp şu ana kadar inandığım ve yaşadığım şeylerden tevbe edip Müslüman olmamı mı bekliyor? Yoksa başka bir beklentisi mi vardır? Ben diyorum ki, İslâm ulemâsı içinde, Kur’an-ı Kerim’e bakarak Peygamberimizin beklentisinin bundan ibaret olduğuna inanlar var.

Cevâb: Kim ne diyorsa o onun olsun. Bizim Allahımız, Resûlümüz’ü insanların tamâmına göndermiştir.[42] O, Ehl-i Kitâb’a da gönderilen bir peygamberdir.[43] Kitâb’ı Kur’ân’ımız da -bazı Müslümân olduğunu iddiâ eden ama gerçekte zındık olanların dedikleri gibi belli kimselere değil de- bütün âlemlere gönderilmiştir.[44] Bu arada Ehl-i Kitâb’a da gönderilmiş ve onlar da Kur’ân’a îmân etmekle emredilmişlerdir.[45]

Karaman: Peygamberimiz “Yahudi mutlaka Müslüman olsun!” demiyor, “Hıristiyan mutlaka Müslüman olsun!” demiyor. Diyor ki; “Yahudiler ve Hıristiyanlar tek Allah’a

inansınlar, ahirete inansınlar ve kendi kitaplarında da bulunan iyiliklere göre yaşasınlar, (yani bizim amel-i salih dediğimiz şeyler) beni de sahtekârlıkla, yalancılıkla itham etmesinler. Getirdiğim kitabı da şuradan buradan çalıntı olduğunu söylemesinler." Dolayısıyla "Bu takdirde onlar da cennete giderler" demiş oluyor.

Cevâb:

Bir: Bunlar da Allah'a ve Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem'e atılan iftirâlardır. Bu iddiâlar, yukarıda geçen (Sebe:28, A'râf:158, Furkân:1, Mâide:15, Tekvîr: 27, Bakara:41, Nisâ:47) âyetleriyle diğer âyetleri yalanlamakta, sözü edilen bu âyetler de şu iddiâları yalanlamaktadır…

İki: Kezâ **Müslim**'in rivâyet ettiği, (Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in canı elinde olan(Allah)'a yemîn ederim ki, bu Ümmetten beni bir Yehûdî ve Nasrânî işitir de benimle gönderilen(kitâb Kur'ân)'a îmân etmezse O; cehennemliktir)[46] hadîsi Karaman'ı ve iddiâlarını, yalanlamaktadır. Aynı şekilde, Karaman'ın şu iddiâları da Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem'i ve şu sözlerini yalanlamaktadır. Mü'min olan için başka söze ne hâcet?

Üç: Nasıl, **kendi kitaplarında da bulunan iyiliklere göre yaşasınlar**, denilebilir? Halbuki Allah onların, kitâblarını değiştirdiklerini haber vermektedir.**[48]** buyurmaktadır. Demek ki, ortada değiştirilme vâkı'ası vardır. Bu değiştirilenlerin neler olduğu bilinemeyebilir. Değilse, bu âyetleri ve sahîh hadîsi inkâr etmenin temelinde yatmakta olan nedir? İnkârcılık mı, bilgisizlik mi, hangisi?

Dört: Kaldı ki, şu kitablar onlar tarafından değiştirilmeseler bile, onlardaki amelî mes'elelerin birçoklarının Allah celle celâlühû ve Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem tarafından değiştirilmiş olduğunu Kur'ân'dan ve Sahîh Sünnet'ten öğrenmekteyiz. Şu Nesh mes'elesini Yehûdîler, Hristiyânlar ve mason birâderler, Efgânî, Abduh, Reşîd Rızâ ve yollarında giden kör mukallidller inkâr etse de başta mezheblerin tamâmının imâmları olmak üzere bütün bir İslâm Ümmet'i kabûl etmektedir. Bu husûsta muhâlif görüş sâhibi tek bir âlim gösterilemez. Mu'tezile şeytânlarından olan Ebû Müslim'in zıd görüşü, Şerîatlar arasında değil, İslâm'ın içindeki Nesh için bahis mevzûudur.

Karaman: Bu inançta olanlar var mı? Var. Bu inançta olmayanlar var mı? Onlar da var… İşte sizin adına diyalog dediğiniz şey bu zaten. Hep şunu söylüyorum; diyalog, "**tek bir dine varmak, dinleri teke indirgemek olmamalı**." Böyle bir hedef olamaz zaten. Bu eşyanın tabiatına aykırıdır. Ama diyalog, duvarları kaldırıp, birbirimizi görmemizi sağlayabilir…

Cevâb:

Bir: Bu inanç Allah celle celâlü-hû'nun ve Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem'in emrettiği, Mü'minlerin de yüreklerinde sakladıkları bir inançtır. Bu inançta olmayanlar, dünyanın zâlim ve zorbalarının zâlim siyâsetlerinin kurbânı çorbacı zındıklardır…

İki: (Diyaloğun hedefi **tek bir dine varmak, dinleri teke indirgemek olma malı**) sözü Vatikan'ın Müslümanları kandırmak için uydurduğu Müslümanlardan olduğunu söyleyen birilerinin de yenilerde sâhiblendiği bir aldatmacadır. Hakîkatte onlara göre **diyaloğun hedefi dinleri yok edip tek bir Hritiyânlık hurâfesini din diye yutturmaktır**; başka değil..

Üç: (Böyle bir hedef olamaz zaten. Bu eşyanın tabiatına aykırıdır) derken (**Dîn tamâmıyla sadece Allah'ın oluncaya kadar, mücâdele)**[49]emrini veren Allah celle celâlühû'ya mı i'tirâz ediliyor, ne oluyor?… Allah ve Resûlü eşyânın tabîatını herkesden iyi bilir. Onlar bu aykırılığı -hâşâ- göremediler mi ki, yukarıdaki âyetler ve sahîh hadîs geldi?

Necat meselesi (3)

Karaman: Adam bir iki kitap okumuş, belki kitap da okumamış,

Cevâb: "**Adam**"a bakınız!… Bravo doğrusu!… Nasıl da cevâb veriyor!.. Maske indirilmiş, alın gerilmiş, dişler sıyrılmış… Gözler hedefe çok dikkatlice mıhlanmış ve iyice kurulmuş ve boşanmaya hazır bir zemberek gibi hedefe çakılmak üzere ustaca vaziyet

alınmış… Ve nihâyet çullanılmış…

Demek, **bir iki kitâb okumuş, belki de okumamış**, ha!… Mâşâellah, ne de muazzam bir kehânet!… Yok canım, birilerinin tekerine takoz, ayağına da çelme olacak kimselerin ne haddine, kitâb okuyacaklarmış… Kitabı okusa okusa küfür cebhesinin çorbacıları okur. Hem şu hezeyânların tesbît ve teşhîsi için kitâb okumaya bile hâcet yoktur. Yüz bin -kitâb denilebilecek- kitâb okunsa bile, yine de şu saçmalamaların **kitâbdaki yeri** gösterilemez. Zâhir o ki, ya kitâb okunmamış veya okunanlar kitâb sayılmamış… Ayıb denen bir şey var!…

Kimleri dinlemek Lâzım?

Karaman: Vaizleri, şeyhini, ağabeyisini dinlemiş, duyduklarına ve okuduklarına inanmış…

Cevâb: İşte burada isâbet buyruldu… Birileri gibi, Efğânî, Abduh ve Reşîd Rizâ misillü zındık ve mason birâderleri dinleyip onlara inanmak varken, kimin ne haddine düşmüş şeyhini ve ağabeyini dinlemek… Onlardan Buhârî ve Müslim ve başkalarının hadîslerini duymak… Üç kuruşluk dünyâ içün dünyânın siyâset bezirganı zorbalarına dînini pazarlamış küfür cephesinin piyonlarının kör taklîdçiliği varken İmâm A'zam ve benzeri müctehidlerin yolundan gitmek kimin haddine düşmüş!…

Karaman: "Din ve mezhep budur, buna uymayan inanç ve görüş batıldır, küfürdür" hükmünü benimsemiş…

Cevâb: Evet, Zarûriyyât-ı Dîniye denilen katıyyâtı/sâbitliği ve ma'nayı göstermesi tartışmasız kesin olan delilleri ve hükümlerini inkâr etmek bâtıl ve küfürdür. Bunda âlimiyle ve câhiliyle Ümmet'in icmâ'ı vardır. Şimdilerde kendini Müslümân gibi gösteren zındıklar, yâhud gelişen şartlara paralel olarak yenilerde henüz zındıklaşanlar, dâhilî ve hâricî siyâsî şartların hıyânetlerine elverişli hâle geldiği düşüncesiyle şu icmâ'ları yırtıp atmakla meşğûller…

Mezheb sâhiblerinin mezheblerine hayır; ama, câhil ve sapık zındıkların ekollerine evet… Öyle mi?… **Mezheb taasubu** dediler, samîmî, lüzûmlu ve isâbetli gayretler karalandı, en süflî bir **bâtıl mezheb taassubu** sergilendi. Bâtıllârını tabulaştırıp bâtıl sâhiblerini de totemleştirdiler. Olanca cehâlet ve dalâletlerine rağmen burunlarından kıl aldırmaz oldular. **Gelişen** (daha doğrusu geliştirilen) **yeni şartlar için ictihâd lâzım geldiği**ni hararetle savunup, zâlim otoritelere sırtlarını dayayarak Müctehidlerce halledilen ve hattâ bir çoğunun üzerinde de icmâ vâkı olan meseleleri ve hükümlerini tepetaklak ettiler. Hevâ ve heves putlarını onların yerine diktiler. Dînin ne olduğunu doğru bir biçimde açıklayan Hak Mezhebler'e hayır deyip Bâtıl Mezheblerini dîn hâline getirdiler. M'minleri kandırdılar… Şunlara Allah celle celâlühû adâletiyle muâmele etsin… Âmîn…

Karaman: Hadi bütün bunları kişinin durumuna göre anlayışla karşılayalım, ama o bununla yetinmiyor, **benimle tartışmaya**, tartışma şöyle dursun beni küfürle, cehennemlik olmakla, ehl-i sünnet düşmanlığı ile suçlamaya kalkışıyor.

Cevâb:İşte şimdi ayıb ettiler… Kimin haddine birileriyle tartışmaya kalkışmak… Totemleştirilen ve totemleşen kimselere veyâ tabulaştırılan ve tabulaşan zırvalarına karşı gelip onlarla tartışmak kimin haddine, efendim?!… Birileri İslâm müctehidleriyle, Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem ile ve hattâ Allah'la tartışabilir ve kavgalaşabilirler ama, tabular ve totemlere kim ses çıkarabilir? Âhir zaman Nebîsi sallallâhu aleyhi ve sellem'i ve kitâbı Kur'ân'ı kabûl etmeyenlere bile karşı **hoşgörü**lü olmak lâzım geldiğini ileri sürenler, kendilerine Kur'ân'ın, Sünnet'in ve İslâm âlimlerinin tamâmının hükmünü hatırlatanlara karşı, hoşgörüsüz, hattâ yukarıda olduğu gibi sâhibinin seviyesini gösteren ifâdelerle ibretlik bir tavır takınabilirler. Esasen bunda garibsenecek hiçbir yan da yoktur. Firâsetli İslâm büyükleri bu otobanın ucunun buraya varacağını senelerce önce haber vermişlerdi. Vermişlerdi ama, bir takım çok iyi niyetlilerimiz(!) **bu kadarı da fazla** demişti. Evet, **Mezhebsizlik dînsizliğin köprüsüdür**. Bu tecrübeyle sâbittir… Lafı ağzımızda

eveleyip gevelemenin âlemi yoktur, efendim.

Karaman: Bunları kaale aldığım için değil, varlıklarından haberdar olmanızı sağlamak için yazdım.

Cevâb: Doğru, şu baldırı çıplakların eti ne ki budu ne olsun?!… Sırtlarını Sam amca gibi, dünyanın -hâşâ- Allah'dan bile büyük görülüp gösterilmeye başlanılan büyük jandarmaları ve **toplum mühendisleri**ne dayamayan, zorba ve zâlimlerin himâyesine girmeyen ğarîbleri neden kaale alınsın?! Birilerinin ekmeğinizi mi veriyorlar, suyunu mu?… Yalnız ne de olsa yaramazlık ve haşarilik yapıyorlar… Reklâm edilmeden birileri nezdinde bir şekilde faş ve rezîl edilmeleri lâzım(!)… Ama unutulmasın ki, diriltilme var, haşr var, hesâb var… Değmez… Hiç mi hiç değmez…

Karaman: Bu arada **necat** konusu ile ilgili yazımı iyi niyetle tenkit eden, bu çeşit yazıların avamın kafasını karıştırabileceğini söyleyenler de var. Bunların endişelerine katılmıyorum, ama saygı ile karşılıyorum.

Cevâb: Doğru… Onlar şartların henüz tamâmen oluşmadığı zannındalar; ama yanılıyorlar… Birileri ise işin aslını ve kaynağından biliyor… Gelişen hâdisât da onları destekliyor. Artık iki yüzlü davranmanın lüzûmu kalmadı… Maskeler yüzleri iyiçe rahatsız ve perîşân etmişti… Bu rol daha ne zamana kadar devâm edecekti?… Ömür neredeyse tükenmişdi… Artık pasoyu toplamanın zamanı geçiyordu bile…

Karaman: Hiçbir mümin, "şu şartları taşıyan ehl-i kitap da cennete girebilir" diyen alimler varmış diye dinini (İslam'ı) terk etmez; çünkü İslam'ı terk etmek Son Peygamber'i inkar etmek manasına gelir.

Cevâb: Böyle bir İslâm anlayışı değil iki, iki bin, değil iki bin, iki yüz bin kitâb okunsa bile bulunamaz… Bu yeni geliştirilen yepyeni bir turfanda dîndir… Bu dîn Allah'ın gönderdiği, Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'in getirdiği ve İslâm âlimlerinin anlattığı dînle alâkası olmayan bir dîndir. Kaldı ki, Son Peygambere ve Kitâbına îmân etmeyi cennete girmek için gerekli bulmamak onu inkâr etmek değil de nedir?

Karaman: Ayrıca yazdıklarım "Üç din birbirine eşittir, bir dine girmek isteyen hangisine girse olur" manasında değildir. Yazıyı ve kitabı peşin hükümden sıyrılarak okumak gerekiyor.

Cevâb: Ya ne ma'nâsınadır? Mes'ele inanıp inanmamak, dolayısıyla da cennete girip girmemek noktasında olduğuna göre, yazılanlar hangi ma'nâdadır? Ortada ya söylenilenin ne olduğunu anlayamamak veya sinsi bir aldatmaca var. Musîbet zâten peşin İslâmî hükümden sıyrılmakda… Şu hezeyanlar, zâten İslâm'ın hükümlerinden sıyrılarak her abur cuburu okumaktan ve her bâtıla kulak vermekten kaynaklanıyor…

Günümüz Hristiyânları Âhir Zaman Nebîsinin Nübüvvetini Kabûl Etmekte midirler?

Karaman. "Hristiyan veya Yahudi oldukları halde Hz. Muhammed'in (s.a.) peygamber olduğuna inanan kimse olur mu?" diye soranlar da var. Bir ilim adamı arkadaşın bunlara cevap teşkil eden yazısını aşağıya alıyorum:

"Muhterem hocam selamlar. Hristiyanların Hz. Peygamber'in peygamberliğini kabul edip etmedikleriyle ilgili bir hatıramı nakletmek istiyorum. Hollanda'nın Kampen Protestan Universitesi'nde bir uluslararası sempozyuma katılmıştım, tebliği sunduktan sonra yakından tanıdığım bir Protestan papaz itiraz etti bana; neden Hristiyanlık'la da ilgileniyorsun, sadece İslam'ı anlatsan daha iyi olmaz mı diye. Ben de bu mümkün değil çünkü Hz. İsa aynı zamanda bizim de peygamberimiz; Tevrat ve İncil kitabımız; biz sizin gibi değiliz; maalesef siz Hz. Muhammed'in peygamberliğine inanmıyorsunuz demiştim. Hollanda'nın önde gelen Protestan Papazı Dr.Slomp: "Hayır, dedi, yanılıyorsun, biz Hz Muhammed'in peygamberliğine inanıyoruz." Ve şunu anlattı: 1984 yılında Avrupa'nın 114 kilisesi toplandı, bu konuyu tartıştı ve sonunda Hz. Muhammed'in hayatının, Tevrat'taki peygamberlik kıstaslarına uyup uymadığı tartışıldı ve altı kriter birer birer uygulandı. Sonunda peygamber olduğu ortaya çıktı ve 114 kilise mensubu ortak imza ile

açıkladık. Ben bu kitabı Hollandaca, İngilizce ve Fransızca olarak yayınladım. Müslümanlardan alkış bekliyorduk ama kimseden bir tepki almadık.”

Bu kitabın İngilizce versiyonunu Akgündüz hoca elde etti ve şimdi elinin altında.

Bu arada ünlü teolog Hans Küng’ün meşhur İslam kitabında sorduğu enteresan bir soru var: “Biz Müslümanların, Yunan felsefesinin etkisi altında şekillenen teslis akidesine gelmesini mi bekleyeceğiz? Neden Muhammed, bu fasit felsefeyi tashih eden ve İncil ile Tevrat’ta anlatılan beklenen peygamber olmasın!” (B. Duran).

Cevâb: Burada da birçok aldatmaca vardır. Çünki,

Bir: Bu söylenenler sadece Protestan Papazlara âid şeylerdir. Onların tamâmının Yehûdî ve Hristiyanların bütünü içinde **binde** hattâ **on binde bir** bile varlıkları yoktur. Bu sözü nasıl ve ne niyetle söyledikleri bile belli olmayan yüz küsür kişinin **sadece söyleme**si ise, ona tâbî’ olmadıktan sonra aldatmacadan başka neyi ifâde eder?. O bakımdan şunlar ve ne demek olduğu mechûl olan sözleri kale bile alınmaya değmez. Eğer, **bizim sözlerimiz bunlar içindir**, deniliyorsa, diğer bilmem kaç milyar Ehl-i Kitâb içinde bu yüz küsür kişi kaçta kaçdır? Bir hiç mesâbesindedir. Hattâ hiçtir… Kim kandırılmak isteniyor?..

İki: Kaldı ki onlar Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem’in nübüvvetini kabûl etseler bile kendilerini alâkadar etmeyen ve îmân etme mecbûriyeti duymadıkları bir nebi olduğuna inanırlar. Tıpkı el-İhtiyârda yazdığına göre Yehûdîlerden bir tâifenin Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem’in nübüvvetine inanmalarına rağmen Arablar’a gönderildiğini iddiâ ederek O’na kendilerine gönderilen bir peygamber olarak inanıp teslim olmadıkları gibi.[50] Hâlbuki İslâm âlimleri şu gürûhun necâtının olmadığını sözbirliği ile söylemektedirler. El-İhtiyâr’ın burasını okumaması düşünülemeyecek birinin buradan değil de papazdan rivâyette bulunmasındaki maksad bellidir.

Üç: Tevrât ve İncîl de değiştirilmemiş hâliyle kitâbımızdır; ona îmâ etmesek, Mü’min olup cennete giremeyiz. Onun aslının Allah’dan ve dolayısıyla hakk olduğuna olan inancımız devâm ediyor. Lâkin hem şu hâliyle bütünüyle hakk değil, hem de değiştirilmeyen kısımları Onu gönderence ya son Şerîat’a derc edilmiş veya mer’iyyetten kaldırılmıştır. Bu Nesh, mason birâderler Abduh ve Reşîd Rizâ tarafından kabûl edilmese de böyledir…

Dört: Onların İslâm’ı, Peygamberini ve Kitâbını kabûl etmelerine dâir hangi tarihî bir vesîka gösterilebilir?.. Sahi bunu söyleyenin ismi neydi? Fazlurrahmân’ın oğlunun İngiltere’de papaz olması gibi, nicelerin Teslisi benimseyen Hristiyân olmasını ne yapacaklar?…

Beş: (Münâfıklar sana geldiklerinde, “senin Allah’ın Peygamberi olduğuna şâhidlik ederiz” derler… Allah bilir ki, sen elbette Allah’ın Resûlüsün. Allah da münâfıkların yalancılar olduğuna şâhidlik etmektedir.)[51] Denilen doğru ama denilmesi yalan… **Doğruyu söylemek** ile **doğru söyleme**nin farkı…

Netîce

Muhtemelen bir başka Hayrettin Karaman’ın burada **diyalog** yapmaya çalıştığımız Karaman (daha doğrusu Karamanlar) için sarfettiği şu ifâdelerini dikkatlice okuyalım:

“Bin yıldan daha fazladan beri yaşanan İslâm’ı beğenmiyorlar. Ama bu İslâm’ı yaşayan ve beğenen[52] de milyonlar var.[53] Yaşayanları bir kenara bırakın.[54] Yaşamayan(ları),[55] **dîn şöyle olmalı** diyenleri -ki bu(nlar) sizin yaşadığınız cemiyette azınlıktadır(lar)[56]-, bunları dikkate alıyorsunuz ve dîni onların istedikleri şekle sokmaya çalışıyorsunuz. Bu, îmân kârı olmadığı gibi, akıl kârı da değildir.”[57]

Şu birkaç cümlenin, -sathî bir bakışla görülen kısmî doğruluk ve güzelliğinin ötesinde- her bakımdan tehlikeli olan mantık ve fikir insicâmını veya za’fiyet(ler)ini biz de bir an için **bir yana bırakıp**, mes’elemizle alâkalı tarafı üzerinde azıcık da olsa düşünelim… Zâhirde Karaman, Karaman’a nasıl da veryansın ediyor; değil mi?… Acaba

bu, farkına varılmayan bir **başkalık**tan mı, yoksa çok iyi hesâb edilen bir **aynîlik**ten midir? **Gerçek Hayat**'taki-hiç olmazsa bir yanıyla doğru olan doğrular-, acaba, dünyanın zâlim toplum mühendislerince tesbit ve tâ'yîn edilen siyâset-i zâlime zâviyesinden zararsız olacağı, hattâ hîn-i hâcette lâzım olabilecek bir i'timâdı temin etmekle kârlı bile sayılabileceği mihverine ve esasına mı dayanmaktadır?.. Bir noktada böyle bir Karaman, **diyalog** noktasında da başka bir Karaman mı gerekiyordu? Yoğurda mı üflüyoruz?… Neden üflemeyelim?… Bizler, değil yoğurda, yaladığı dondurmaya bile üflemekte ma'zûr görülebilecek i'timâdzedeleriz, güven-zedeleriz… Bizi sırtımızdan -ğâfil veya hâin- kimler hançerlemedi ki?… Bizler, gözlerinin güzelliğine(!) veya bakışlarının masumluğuna(!) dayanamayarak yılanları ve ejderhaları bile koynunda besleyen iyi niyyet kahramanlarıyız(!)…

Aslında Karaman'ın buradaki **diyalog**la alakalı münâkaşalarının tamâmı siyâsîdir; ilimle alâkaları yoktur. Daha açığı, Îmân ve İslâm, siyâsî ve dünyevî ihtirâsların ve saplantıların kurbânı yapılmaktadır.

İşin târihî arkaplânı ise, birçok bulanıklığı netleştirmeye yetecektir. Şöyle ki;

Sûriyeli âlim **Vehbî Süleymân** Ğâvcî, **dinlerin yaklaştırılması** (ve birleştirilmesi) fikrinin, ilk def'a Cemâlüddîn Efğânî tarafından ortaya atıldığını söylüyor ise de kanâatimizce bu iddiâ eksiktir. Aksine O, zincirin ortalarında yer alan bu lâ'netlik işin bir dönemdeki müceddidi idi. Bu fikri ilk defa ortaya atıp tatbîk eden -bizim bildiğimize göre- Hindistân'da saltanat süren Moğol Padişahlarından **Ekber Şâh** (948-1014 h) idi. O, önceleri Selef yani Ehl-i Sünnet yolunda samîmî ve ğayretli bir Mü'min idi. Sonraları ise "**dinleri**"(!) bir çatı altında **birleştirme**ye kalkıştı. Bu yüzden Mü'minlerce **Ekfer Şâh** Lakabıyla yâd edilir olmuşdu. Onun yelpazesi geniş idi. Semâvî ve semâvî olmayan dinleri bu yelpâzeye katmış, dînleri birleştirmek sevdâsına Müslümânlara kan kusturmuş idi. **İmâm Rabbânî** ve diğer İslâm büyüklerinin yüksek ğayret ve fedâkârlıkları sâyesinde bu fitne ateşi söndürülebilmiş idi.[58] Lâkin -kanâatimizce- bu günkü **Sih**'lik o kâfirliğin ve çabanın bir mahsûlü olarak ortaya çıkmış ve günümüze kadar devâm etmiş ve devâm etmektedir. Daha sonra, yakın olarak iki yüz seneyi aşkındır Hindistân'da yaşamış **Kur'ân Tefsîri**(!) sahibi[59] **Sâr Ahmed Hân** tarafından tazelenmiş ama yine de âlimler tarafından kısmen söndürülmüştü.[60] Nihâyet bu işe bir gizli Yehûdî teşkilâtı olan Mason Cemiyetleri ve ona paralel olarak da **Cemâleddîn Efğânî** ile ekibi el atmış idi. Ğavcî bir takım kaynaklar göstererek, Efğânî'nin bu işinde Yehûdî ve Hristiyânlardan yardımcılar edindiğini söylüyor ve bunların bir takımlarının isimlerini sayıyor: **El-Ahvâl** (gazetesi) sâhibi **İsrâîlî** (Yehîdî) **Ya'kûb Sannev'**, el-**Urvetü'l-Vüskâ**'da mersiye yazdığı **Hristiyân Ebû Nazzâre Edîb İshâk el-Lübnânî**, Efğânî'nin işâretiyle **İbrâhîm el-Kayâtî**'den **Mir'âtü'ş-Şark** gazetesini teslîm alan **Hristiyân Selîm 'Ancûrî el-Lübnânî… Dinleri birleştirme** fikri Cemâleddîn'in talebelerinde iyice te'sîr etmişti.

Üstâz Mustafâ Fevzî Ğazzâl şöyle diyor: 1881[61] sonlarında **Mirzâ Bâkır** kızının bir yaraya mübtelâ olması yüzünden Beyrut'a dönmüştü. Orada **Abduh** ile bir daha buluştu. Kezâ Efğânînin eski hizmetkârı **'Ârif Ebû Türâb** ile de buluştu. Bu üçü "**Te'lîf ve takrîb**" cemiyetini kurmakta ittifâk ettiler.[62] Hikâye uzun…

Hâsılı, aynı hizmet eski üstâdların izinde taleberince sâdıkâne olarak yeni tecrübelerle tahkîm ve tekmîl edilerek/güclendirilerek ve geliştirilerek yürütülmektedir… Çerçevesi çizilen şu hizmet o zaman **Dînleri Birleştirme** ismi altında yapılıyordu. Şimdi de önce **Dinler Arası Diyalog** şeklinde sürdürülür oldu. Daha sonra ise muhtemelen biraz câzibesiz hatta itici ve ürkütücü karşılanan bu ta'bîr yerine daha çekici ve **entellektüel** bulunan bir ifâdeyle **Kültürler Arası Diyalog** tabiri kullanılır oldu. Târih en üstün teknolojinin, en mükemmel ve modern röntgenlerden daha mükemmel, modern ve güzel bir röntgen… Ekber Şâhlar, Sâr Ahmed Hânlar ve Cemâlüddînlerin izinden gitmek varken, Selef-i Sâlihîn yolundan gitmek, o yoldan ayrılmayan **Şeyhler ve ağabeyler**in sözüne bakmak, olacak şey mi?!… Öyle değil mi?… Biz kimseye mutlak hâin demiyoruz. Lâkin İslâm sarayını yakanların ve yıkanların hâin veya ğâfil olmaları İslâm ve Müslümanlar zâviyesinden netîce i'tibâriyle neyi değiştirir?.. Binâ yanıp kül olduktan sonra, bunu yapan nefsü'l-emrde hâin olmasa ne fark eder?… Hattâ denilebilir ki, bu işi burnunun bir karış önünü

bile göremeyen ğâfillerin yapması daha tehlikeli ve daha acıdır. Çünki husûsan uyuyan Mü’minler umûmiyyetle onlardan bunu beklemezler ve onlara karşı uyanık davranmazlar. Bu da felâketin büyük bir âmili olur. Nasslardan ayrılıp sırf aklıyla hareket eden Tanzimât devri münevver âlimlerinin(!) beyinsizliklerinin Ümmet’in başına açtığı ğâile-lerin yaraları -iyileşmek şöyle dursun- giderek daha da derinleşmektedir. Hattâ bu günkü firâsetsizlikler o devrin devâmı değil midir?!… Vesselâm….

وَصَلَّى الله عَلَى سيدنا محمد وَ عَلَى اٰلِهِ وصحبه كلما ذكره الذاكرون وغفل عن ذكره الغافلون وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِين

---

[1] Âyet numaralarının tamâmını vermeyeceğiz. Dileyen Kur’ân Mu’cemini açar (Âmene), (Kefere) ve (Cehade)
madedelerindeki yüzlerce âyeti tarayabilir.
[2] Secde:19
[3] Hâkkah:52
[4] Teğâbun:11
[5] Cin:13
[6] Bakara:256
[7] Fetih:13
[8] Âl-iİmrân:179, A’râf:158, Hadîd:7
[9] Hadîd:28
[10] Nahl:104
[11] Nahl:105
[12] Ankebût:47
[13] Bakara:99
[14] Âl-i İmrân:4
[15] Âl-i İmrân:19
[16] A’râf:36
[17] Ğâfir:4
[18] Beled:19-20
[19] Nahl:22,60, İsrâ:10,45…..
[20] Kur’ânda sadece “Melâike” kalıbının geçtiği (68) âyet vardır ki, diğer kelimeler ayrıdır.
[21] Kamer:49,Ahzâb:38
[22] Bakara:177
[23] Bakara:232
[24] Bakara:62, Mâide:69 vd.
[25] Bakara:285
[26] Husûsan **Kader**’e işâret etmemiz sebebsiz değildir. Zamanımızdaki bir takım zındıklar, **Kadere îmân Kur’ân’da yoktur, hadîslerle de îmân sâbit olmaz**, **O halde Kader’e îmân mecbûriyeti yoktur**, gibi açık küfür sözlerini sarfedip, kâfir inancı sergilemektedirler. Hâlbuki, Kur’ân’da, (**Biz her şeyi bir kaderle yarattık**. (Kamer: 49), **Allah’ın emri/işi, takdîr edilen bir kader olmuştur**. (Ahzâb:38)) gibi birçok âyette **Kader** isbât edilmektedir. Bunlar Allah’ın verdiği haber olmakla bir mü’min tarafından tasdîk edilme mecbûriyeti olan şeylerdendir. Bunu, ister Allah’ın **Mukaddir**/takdîr edici sıfatı çerçevesinde olarak **Allah’a Îmân**’a, ister Kur’ân’ın verdiği bir habere îman etmek dâiresinde düşünerek **Kur’ân’a Îmân**’a dâhil eder, isterse hakkındaki müstakil âyetlere ve Tevâtür haddine varmış Cibrîl hadîsi ve diğer hadîslerin tasnîfine uyarak müstakil bir **Kader’e Îmân** esâsı kabûl edersiniz; ki, bu tasnîfde Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem’e uymakla en münâsib olanı yapmış olursunuz. **Hâsılı, Kader’e îmân, Mü’min olabilmek için alâ küllî hâl lâzım olan bir îmân esâsıdır. Onu inkâr etmek, Kur’ân’ı, Sünnet’i ve dolayısıyla Mukaddir olduğunu haber veren Allah’ı ve Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem’i yalanlamaktır.** Bu, Kur’ân ve Sünnet delîlleri yanında Ümmetin üzerinde sözbirliği ettiği îmândır; -hâşâ- bir bâtıl değildir. Ayrıca Kaderle alâkalı hadîsleri yalanlamak da Kur’ân hesâba katılmasa bile başlı başına bir **kâfirlik**tir. O bakımdan Müsteşriklerin pisliklerini burunlarıyla yuvarlayıp mü’minlerin üzerine boca etmeye çalışan necâset böceklerini iyi tanıyıp şerlerinden Allah’a sığınmak lâzımdır.
[27] Ankebût:47
[28] Fussilet:28
[29] Bakara:85
[30] Mâide:73
[31] Nisâ:150,151,152
[32] Sebe:28
[33] A’râf:158

[34] Furkan:1
[35] Bakara:41
[36] Nisâ:47
[37] Mâide:15
[38] Buhârî, Kitâbu't-Teyemmüm, Bâb:1, Kitâbu'l-Mesâcid, Bâb:1Benzeri, Müslim, Kitâbu'l-Mesâcid
[39] Müslim, kitâbu'l-Îmân:70
[40] Ki, Mefhûm-i Muhâlif, Şâri'in kelamı dışında, söz birliğiyle hüccettir.
[41] Âl-i 'İmrân:67
[42] Sebe:28, A'râf:158, Furkân:1, v.d.
[43] Mâide:15,
[44] Tekvîr:27
[45] Bakara:41, Nisâ:47, Mâide:15
[46] Müslim, kitâbu'l-Îmân:70
[47] Nisâ:46, Mâide:13, Mâide:41, Bakara:75
[48] [Buhârî, Ebû Hureyre radiyellâhu anhu'dan], El-Fethu'l-Kebîr: 2/551, H:13536
[49] Enfâl:39
[50] El-İhtiyâr: 4/150
[51] Münâfikûn:1
[52] Herhalde "**beğenen ve yaşayan**" demek istiyordur. Çünki mantîkî tertîb bunu îcâb ettirir.
[53] Sade milyonlar mı?… Hatta müctehidlerinden avâmına kadar herkes tarafından, bütün bir Ümmetçe yaşanan…
[54] Nasıl bırakacaksak…
[55] Ya "**yaşayanlar**", şu kadar zamandan beri yaşanan gerçek dîn karşısında "**dîn böyle olmalıdır**" deseydi… Onu ma'kûl mu karşılayacaktık?
[56] Çoğunlukta olsalardı yaptıkları haklı mı olacaktı?
[57] Hayrettin Karaman, Gerçek Hayat Dergisi, 19 Eylül-Cuma, Ümmühan Atak'ın "**Ben Oruçluyum Demek Ne Güzel**" başlıklı röportajından (bir takım ufak ifâde düzeltmeleriyle).
[58] Geniş bilgi için Ebû'l-Hasen en-**Nedvî**'nin, **el-İmâm Serhendî Hayâtühû ve A'mâlühû** (Dârü'l-Kalem) isimli eserine mürâcaat ediniz (S. 63 ve devâmı)
[59] Günümüzde Onun gibilerin ayni minvâl üzere karaladıkları tefsîrler(!) haddinden ziyâde…

[60] Bu bilgiler için Büyük Muhaddis ve Fakih Muhammed Enver Şâh el-Keşmîrî'nin, Akîdetü'l-İslâm'ında yazılanlara mürâcaat edilsin. Orada şöyle denmektedir: **Sâr Ahmed Hân, İslâmiyet ile Hristiyanlığın arasını barıştırmak istiyordu.** Mu'cizelerin hepsini, Mütevâtirlerden bir çoğunu, meleklerin ve Na'îm cennetlerinin varlığını ve Hadîs-i Şerîf'i (Sünnet'in tamamını) inkâr etti. Âyetleri **tefsîr** ve **te'vîl** etmekte sapıtıp gitti. Kur'ân'ı istediği gibi değiştirdi. (Mecmûatü Resâili'l-Keşmîrî, 'Akîdetü'l-İslâm:2/335) (Hayret ve dehşet verici bir benzerlik!…)

Bütün bunlar daha sonra Abduh ve talebesi Reşîd Rizâ tarafından aynen taklîd edildi. Bilmeyenlere mübtekir/orijinal diye yutturulduysa da görüldüğü gibi bu sapıklıklar da haddi zâtında birer kopya veya fotokopi idi.
[61] Garîb bir tevâfuk!…
[62] Vehbî Süleymân Ğavcî: **Kelimetün 'İlmiyye Hâdiyye fîl-Bid'a ve Ahkâmihâ**'nın sonları (Mahku't-Tekavvül arkası): 267-268 ve devâmı.
Takrîb-i Mezâhib Cem'iyyeti ise başka cemi'iyyet…